

Pinnan alla

Taideteos / Sini Winter
Metropolia Ammattikorkeakoulu
Muotoilun koulutusohjelma
Tekstiilisuunnittelu
Opinnäytetyö
2015

Tiivistelmä

Tekijä: Sini Winter

Otsikko: Pinnan alla

Sivumäärä: 39 sivua

Aika: 5.5.2015

Tutkinto: Muotoilija AMK

Koulutusohjelma: Muotoilu

Suuntautumisvaihtoehto: Tekstiilisuunnittelu

Ohjaajat: Lehtori, Tuija Nieminen ja tekstiilitaiteilija / lehtori, Tiina Karhu

Tämä opinnäytetyö on itsenäinen taideprojekti. Taideteos “Pinnan alla” käsittelee muun muassa aihetta valkoisen paperin kammo, jota käsitellään kirjallisessa osuudessa tekijän henkilökohtaisesta näkökulmasta. Teoksen valmistamiseen on käytetty tekstiilitaiteen tyyllilajiin kuuluvaa veistoksellista tekstiilitaidetekniikkaa. Tavoitteena on löytää sopiva esittelypaikka taideteokselle, mutta myös tehdä veistoksellista tekstiilitaidetyylilajia tunnetummaksi taiteen muodoksi lukijalle.

Opinnäytetyön kirjallisen osuuden pohjana toimii tekijän oma koulutustausta. Tekstiosuudessa myös tutkitaan, millainen taiteen muoto veistoksellinen tekstiilitaide on, käydään läpi sen ammattisanastoa ja perehdytään tätä taiteenlajia harjoittaviin tekijöihin sekä heidän taideteoksiin. Opinnäytetyön lopussa käydään läpi valmistetun taideteoksen valmistusprosessin vaiheet, aiheet ja lopputulos. Opinnäytetyön tekijä on toteuttanut itsenäisesti teokset, kaavoista ompeluun ilman alihankkijoita.

Avainsanat: Tekstiiliveistos, nykytekstiilitaide, valkoisen paperin kammo

Abstract

Author: Sini Winter

Title: Below the surface

Number of Pages: 39 pages

Date: 5 May 2015

Degree: Bachelor of Culture and Arts

Degree Programme: Design

Specialisation option: Textile Design

Instructors: Tuija Nieminen, lecturer and Tiina Karhu, lecturer

This thesis is an independent art project. The piece “Below the Surface” deals, inter alia, with the subject of writer’s block, which is discussed, mainly from a personal perspective, in the written part of the thesis. The piece has been created by using the three dimensional textile sculpture techniques. The aim is to find a suitable exhibition place for the piece, and also to raise awareness of textile sculpturing as a form of art.

The maker’s educational history has been used as the basis of the written part of this thesis. Furthermore, what is pondered on in the written part is, what kind of form of art textile sculpture is. Moreover, professional vocabulary will be focused on and the artists who use this technique will be presented as well as their works of art. The steps, topics, and the end result will be looked at in the end of the thesis. The author of the present thesis has implemented all work patterns to sewing independently without using subcontractors.

Keywords: Textile sculpture, soft sculpture, contemporary textile art, writers block

Sisällysluettelo

1	Johdanto	1
2	Viitekehys	2
3	Valkoinen paperi	3
4	Oman ammatti-identiteetin avaus	4
5	Veistoksellinen tekstiilitaide	6
	5.1 Ammattisanasto pähkinänkuoressa	7
	5.2 Tarinat taiteen takana	13
6	Teoksen lähtökohdat	16
	6.1 Prosessin alkuvaiheet	16
	6.2 Taideteosten ja materiaalien taustatutkimus	21
	6.3 Koneet sekä laitteet brakaavat ja niin minäkin	26
	6.4 Takaisin aiheeseen valkoinen paperi	27
	6.5 Hengähdystauko opinnäytetyöstä	28
7	Teos "Pinnan alla"	29
	7.1 Uusi alku	29
	7.2 Valmis teos	37
8	Loppupohdinta	39

Lähteet

1 Johdanto

Tämä opinnäytetyö on luonteeltaan taiteellinen omaan taustaan ja kokemuksiin pohjaava työ. Oman ammatti-identiteetin tutkimustyö on opinnäytetyöni pohja. Sen kautta koitan avata lukijalle syitä sekä seurauksia siitä, miten kiinnostukseni tekstiilitaiteeseen heräsi ja miksi päädyin tekemään ammattiosaamisnäyttönäni itsenäisen taideprojektin.

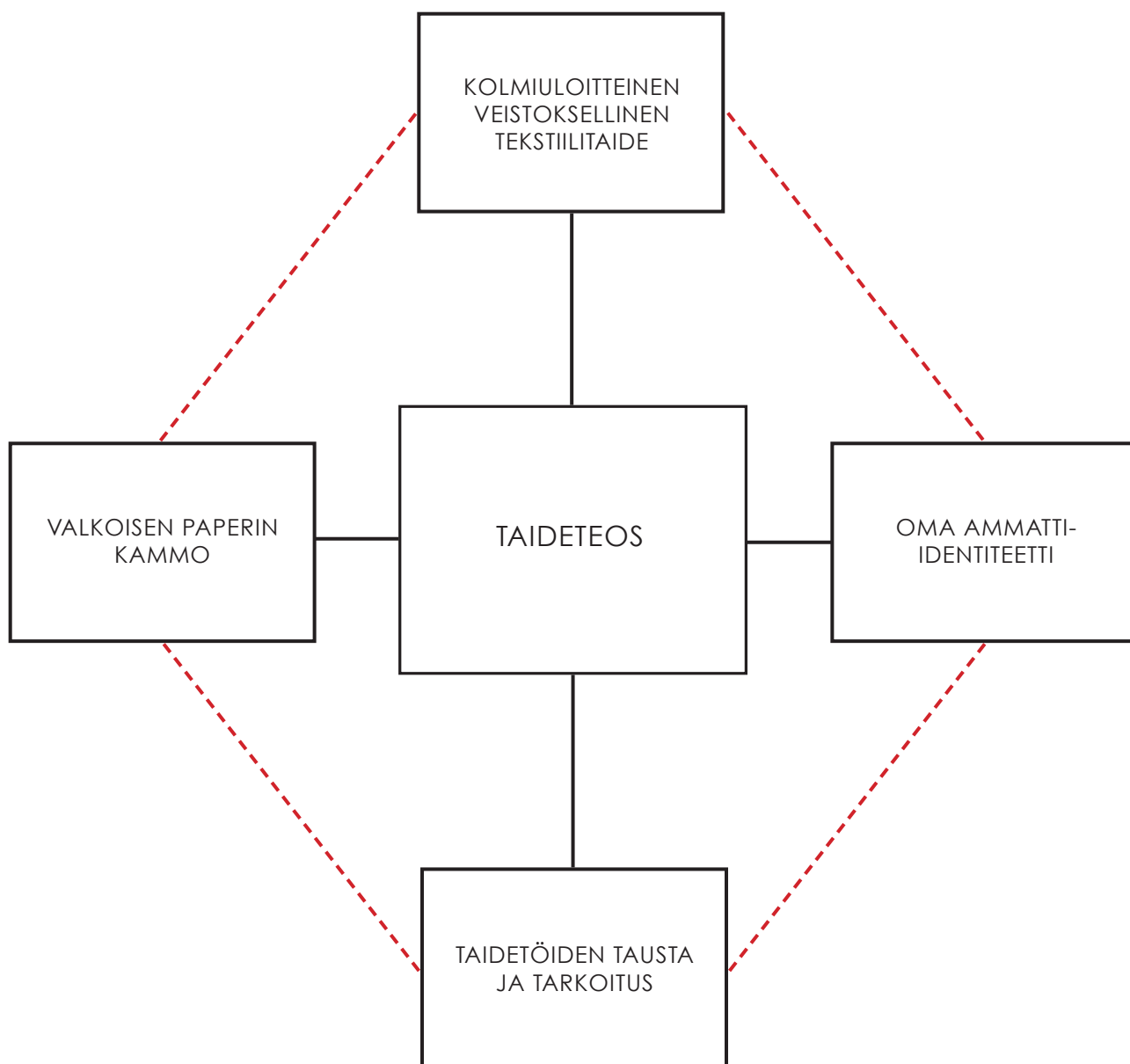
Tutkimustyöni kohdistuu kolmiuloitteiseen veistokselliseen tekstiilitaidetekniikkaan, sillä näistä lähtökohdista olen myös valmistanut oman teokseni. Kirjallisessa osuudessa käytän kuitenkin vaakiintumatonta termiä tekstiiliveistostaide tekstin kulun helpottamiseksi. Tekstiosuudessa myös perehdytään, minkälainen taiteen muoto tekstiiliveistotaide on, käydään läpi ammattisanastoa ja perehdytään tätä taiteenlajia harjoittaviin tekijöihin sekä heidän taideteoksiinsa. Tavoitteenani kirjalliselle osuudelle on oman kirjallisen ilmaisuni parantaminen sekä oman ääneni löytäminen.

Opinnäytetyöni sisältää yhden tekstiiliveistostaidetyön ”Pinnan alle”. Tavoitteenani on saada teos taidenäyttelyyn tai taidetapahtumaan. Toivon, että valmistamani työ herättää katsojassa tunteita ja reaktioita, suuntaan tai toiseen. Taidetyöni käsittelee omia solmuja ja mutkia jotka kohtasin opinnäytetyöprosessin aikana ja aiheeksi ylitse muiden on noussut valkoisen paperin kammo. Käyn opinnäytetyössäni läpi taidetyön valmistusprosessin, teoksen lähtökohdista täysin erilaiseen lopputulokseen, sekä kirjallisen osuuden tyynet ja myrskyt valmiiseen lopputulokseen.

Entä kenelle tämä opinnäytetyö on suunnattu? Lukijalle, joka on kiinnostunut tekstiilitaiteen uusista tuulista tai ehkä sinulle, joka rakastat juonenkäänteitä, sillä niitä tämä projekti on sisältänyt.

2 Viitekehys

Opinnäytetyöprosessin alkuvaiheessa ei ollut helppo yhdistää ja hahmottaa työn oleellisia osia. Runsaan aiheiden tiivistämisen sekä karsinnan jälkeen vasta aivan prosessin loppupuolella palaset loksahivat kohdilleen. Opinnäytetyöni viitekehys (kuvio 1) muotoutui lopulta näistä viidestä osa-alueesta: kaiken keskiössä on taideteos, jonka ympärille kietoutuvat kolmiulotteinen veistoksellinen tekstiilitaide, valkoisen paperin kammo, oma ammatti-identiteetti sekä taidetöiden tausta ja tarkoitus.

Kuvio 1: Viitekehys.

3 Valkoinen paperi

Aloitan opinnäytetyöni Charles Bukowskin runolla 8 count, sillä se kuvaa ehkä parhaiten tuntojani jotka ovat heränneet tästä puolivuotta kestäneestä prosessista. Seuraavaksi tämän runon jälkeen jatkan päiväkirjaotteilla jotka ovat yksi kirjallisen ilmaisun muotoni opinnäytetyössä.

“8 count

BY CHARLES BUKOWSKI

from my bed

I watch

3 birds

on a telephone

wire.

one flies

off.

then

another.

one is left,

then

it too

is gone.

my typewriter is

tombstone

still.

and I am

reduced to bird

watching.

just thought I'd

let you

know,

fucker.”

(Bukowski 1992, 189.)

“9.3.2015 klo 2.24. Kuusi viikkoa opinnäytetyön palauttamiseen.

Opinnäytetyöprosessin alusta saakka tiesin, että haluan tehdä itsenäisen taideprojektin. Mikä nousi itselleni kynnyskysymykseksi opinnäytetyöprosessin aikana, oli tutkimuksen aiheen yhdistäminen toiminnalliseen osaan.

Tiedän, että kirjallinen ilmaisu ei ole vahvuuteni. Viime kuukaudet olen koittanut verisuonet ohimoilla tykyttäen pakottaa itseäni suoltamaan edes jotain tekstiä ulos. Tietokoneeni näppäimistö ei ole iloisesti laulanut taip-tipi-taip-taip-taip. Tuloksena on tähän saakka ollut noin viiden sivun mittainen kliininen ja puiseva oma ammattikuvaus. Hermoromahduksen partaalla kohtaan taas vanhan tutun ystäväni valkoisen paperin ja aloitan taas kerran alusta.”

4 Oman ammatti-identiteetin avaus

Tässä luvussa käyn läpi omaa koulutaustaani vaatetusompeijasta tekstiilisuunnitteluun ja lopulta kiinnostuksen heräämistä tekstiilitaiteeseen. Oman koulutustaustan avaaminen on mielestäni yksi tärkeimmistä osa-alueista kirjallisessa osuudessani. Tämän kautta pystyn parhaiten perustelemaan, miksi olen päätenyt käyttämään juuri näitä valitsemiani tekniikoita omassa ammattiosaamisnäytteessäni. Ennen kaikkea koitan avata seuraavissa kappaleissa syitä ja seurauksia siitä, miten ja miksi olen päätenyt tekemään opinnäytetyönäni itsenäisen taideprojektin.

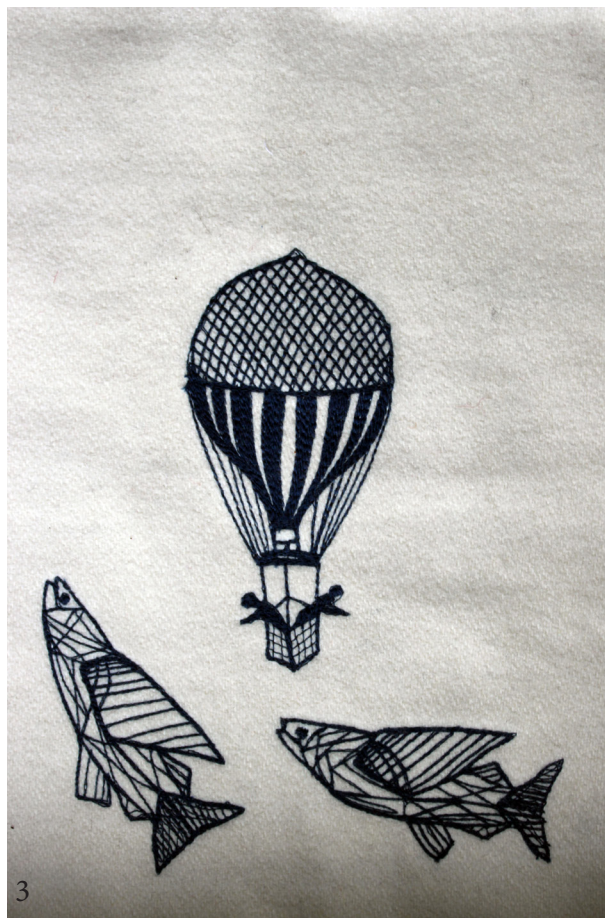
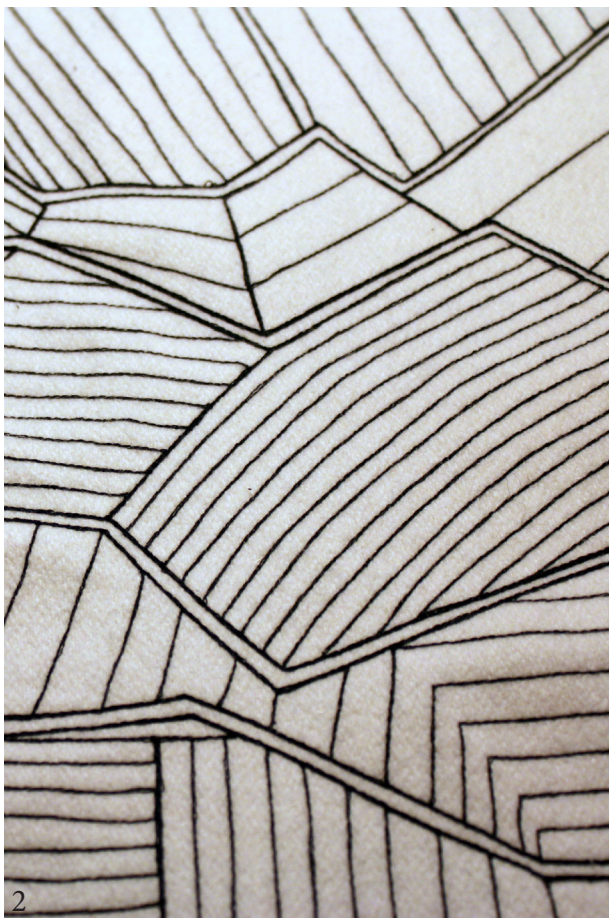
Aiemmalta ammattikoulutukseltani olen vaatetusompeilija. Kolme vuotta kestänyt opiskelu ammattikoulussa oli hyvin teknistä ja tarkkaa, johon sisältyi pääasiassa vaatekaavoitusta ja ompelua. En kuitenkaan kokenut ompelijan ammattia kutsumukseksi, vaikka kiinnostus tekstiilialaa ja vaatekaavoitusta kohtaan heräsivät.

Kun vuonna 2011 sain nykyisen opiskelupaikani tekstiilisuunnittelun linjalta, motivaationani oli laajentaa uravaihtoehtoja tekstiilialalla. Huomasin kuitenkin heti ensimmäisen vuoden aikana miten laaja tekstiilisuunnittelun suuntautumisvaihtoehto on. Ammattitekniikoita, joita ensimmäisen vuoden aikana opiskeltiin, olivat muun muassa neulonta-, kudonta-, painokangas- ja värjäystekniikat. Ensimmäinen opiskelu vuosi menikin lähinnä ammattitekniikoiden perusasioiden opiskeluun ja harjoitteluun. Pidin lähes kaikista näistä edellä mainituista tekniikoista, mutta en varsinaisesti tiennyt mihin tekniikkaan syventyä.

Toisen opiskeluvuoden kohdalla syvennyttiin perustekniikoiden jälkeen kuvalliseen ilmaisuun ja tekstiilipinnan kolmiuloitteisuuteen. Kiinnostuin ennen kaikkea kuvallisesta ilmaisusta.

Toisen opintovuoden puolivälissä alkoi kurssi, joka muutti opiskeluni suuntaa. Tämä kurssi oli nimeltään Innovaatit materiaalit. Kurssin aikana kokeiltiin vapaasti erilaisten materiaalien työstötekniikoita. Kurssin yhtenä lähtökohtana oli syventyä luovaan suunnitteluun ja kaupallisen muotoilun rajojen unohtamiseen (Surreal innovative textile project, 2012). Kurssin aikana luodut näytetilkut pääsivät Frankfurtissa Saksassa vuosittain pidettäviin Heimtextill-tekstiilimessuille.

Pidin todella paljon kurssin kokeellisesta otteesta sekä vapaasta opetustyylistä. Materiaalikoikeiluiden kautta löysin sattumalta vapaan konekirjontatekniikan, joka on ompelukoneella vapaasti piirtämistä, maalaamista ja kuvioden luomista esimerkiksi kankaalle. Ompelukone ikään kuin ottaa kynän tai siveltimen aseman. Suraavat kuvat ovat kurssin aikana syntyneitä vapaan konekirjontatekniikan harjoitustöitä.

Kuviot 2-3: Vapaan konekirjontatekniikan kurssitöitäni.

Innovaatit materiaalit -kurssin seurauksena kiinnostus tekstiilitaiteeseen heräsi ja halusin päästä opikelemaan sitä lisää. Lähdin kolmantena lukuvuonna kansainväliseen opiskelijavaihtoon Viroon, Tartu Art Collegeen. Neljä kuukautta kestäneen vaihdon aikana pääsin osallistumaan kahdelle taidekurssille.

Toisella näistä kursseista valmistui teos "Playing in cellar without my cellar sniffing friend". Löysin tämän työn kautta kaksiulotteisen kuvanilmaisun rinnalle kolmiulotteisen tavan ilmaista itseäni. Pystyin myös hyödyntämään vaatekaavoitus- ja ompelijantaitojani, niiden erittäin vapaassa muodossa. Lisää teoksen valmistuksesta ja tarkoituksesta luvussa Tarinat taiteen takana (sivu 16).

Kuviot 4-5: Teos: Playing in cellar without my cellar sniffing friend.

5 Veistoksellinen tekstiilitaide

Tässä luvussa koitan mahdollisimman yksiselitteisesti avata mitä veistoksellinen tekstiilitaide on, sekä käydä läpi sen ammattisanastoa. Tämän jälkeen tutkin tarkemmin kahta taiteilijaa jotka harjoittavat tätä taiteen muotoa, mutta sen lisäksi tarinaa ja tarkoitusta töiden takana.

5.1 Ammattisanasto pähkinänkuoressa

Tekstiilitaideammattisanastossa termi “tekstiiliveistostaide” (englanniksi textile sculpture) ei ole vakiinnuttanut asemaansa suomen kielessä. Olen kuitenkin päättänyt käyttämään opinnäytetyössäni tekstiiliveistostaide-nimitystä, sillä se taipuu mielestäni parhaiten tekstin sisällössä. Yleisemmin tunnettuja nimiä tälle taidemuodolle ovat kuitu- ja nykytekstiilitaide, sekä tekstiiliveistos ja veistoksellinen tekstiilitaide (Kokkonen 2013).

Mikä erottaa tekstiiliveistostaiteen perinteisestä veistostaiteesta ovat mielestäni lähinnä materiaalit, joita niissä käytetään. Perinteisessä veistostaiteesta materiaaleina toimivat muun muassa puu, pronssi, betoni ja kivi. Tekstiiliveistostaiteesta materiaaleina toimivat tekstiilimateriaalit tai -kuidut, jotka luovat kolmiulotteista veistotaidetta tai pinnan struktuuria. Niin kuin perinteisemmissä taiteen muodoissa, myös tekstiiliveistostaiteen puolelta löytyy monipuolisesti sekä esittävää taidetta että myös abstraktia, ei-esittävää taidetta. Kuvaesimerkkeinä Simone Pheulpin teos “Croissance” (yksityiskohta teoksesta) sekä Melissa Ichiujin teos “Pleasure Seeker”. Ichiujin töihin ja taustaan palaan seuravassa luvussa vielä tarkemmin.

Kuvio 6: Simone Pheulpin. Teos: Croissance. Kuvio 7: Melissa Ichiuji. Teos: Pleasure Seeker.

Välillä on vaikea erottaa mihin taiteenlajiin mikäkin taideteos kuuluu ja mielestäni taiteen luokittelu tiukkoihin raameihin ei ole se tarpeellisin tai oleellisin asia. Taiteenmuotojen, tässä tapauksessa tekstiiliveistostaiteen luokittelu tiukkoihin raameihin auttaa mielestäni kuitenkin sen yksiselitteisessä ja mahdollisimman loogisessa kerronnassa. Niin kuin kaikissa taiteen muodoissa, myös tekstiiliveistostaiteessa taiteen eri muodot yhdistyvät ja sekoittuvat toisiinsa. Seuraavat taideteokset ovat taiteilija Nick Caven teoksia ja esimerkkinä taiteenlajien sekoittumisesta yhteen. Cave yhdistelee tekstiilitaiteen eri osa-alueita, performanssitaidetta sekä puvustuselementtejä teoksissaan "Soundsuits" (Quinn 2008, 26-32). Cave on sanonut: "I believe that the familiar must move towards the fantastic. I want to evoke feelings that are unnamed, that aren't realized except in dreams." (Jack Shainman Gallery, 2006).

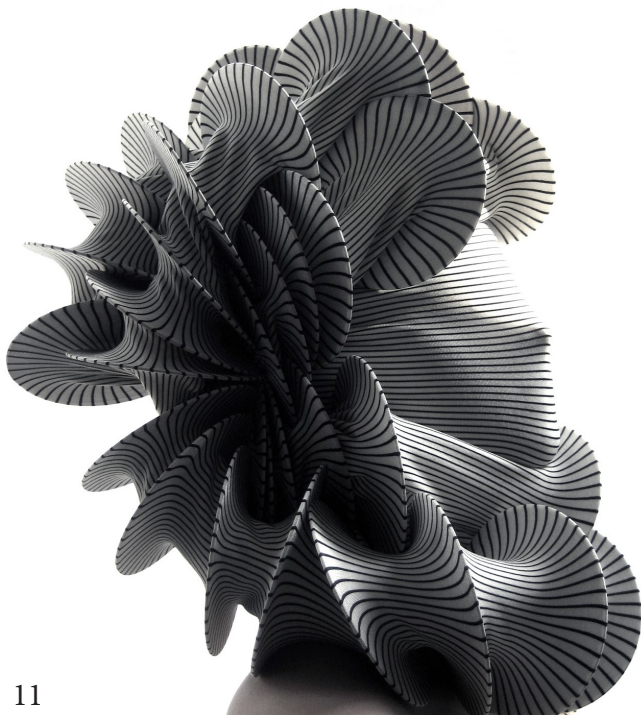
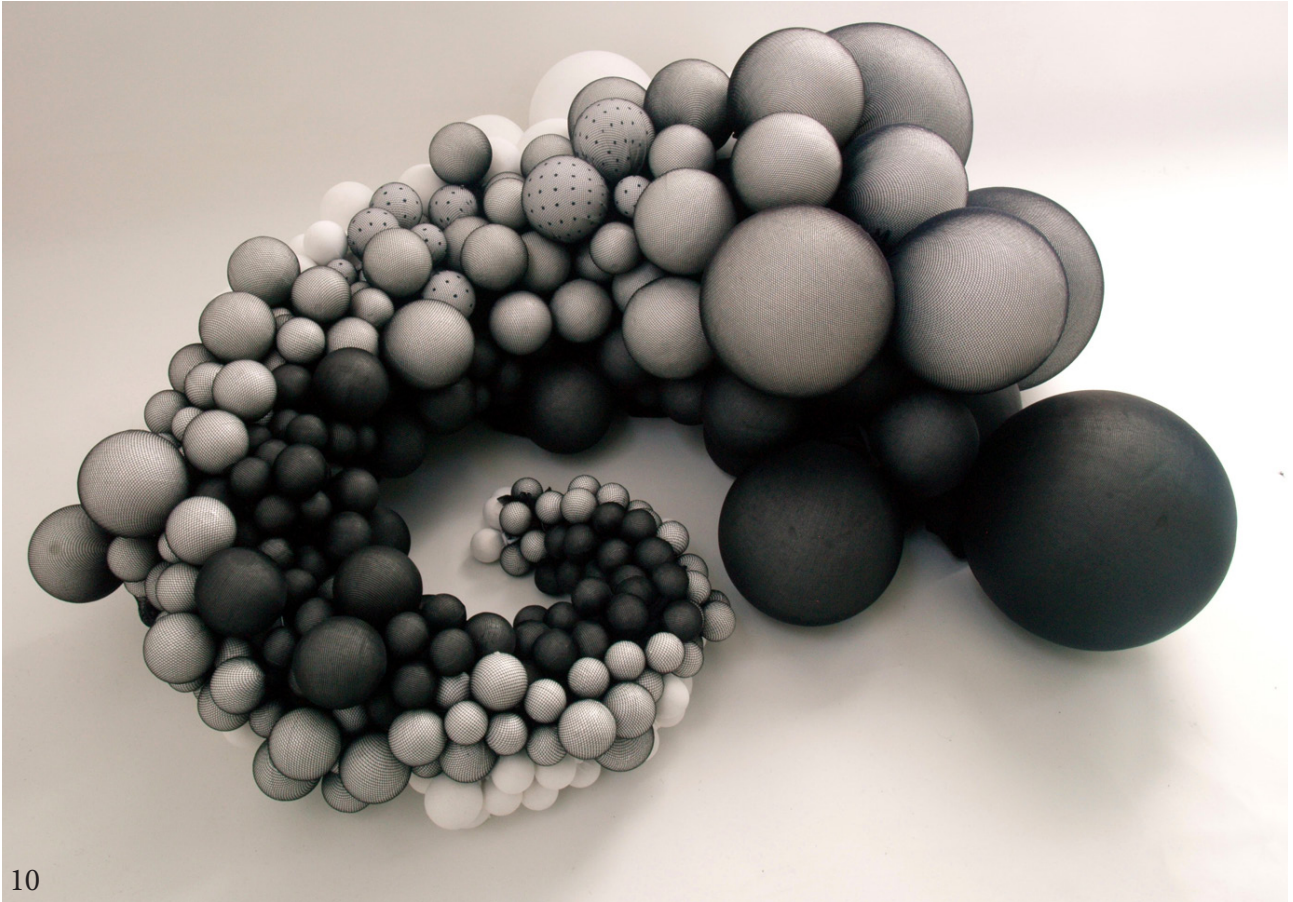
8

9

Kuviot 8-9: Nick Cave. Teokset: Soundsuit, Soundsuit.

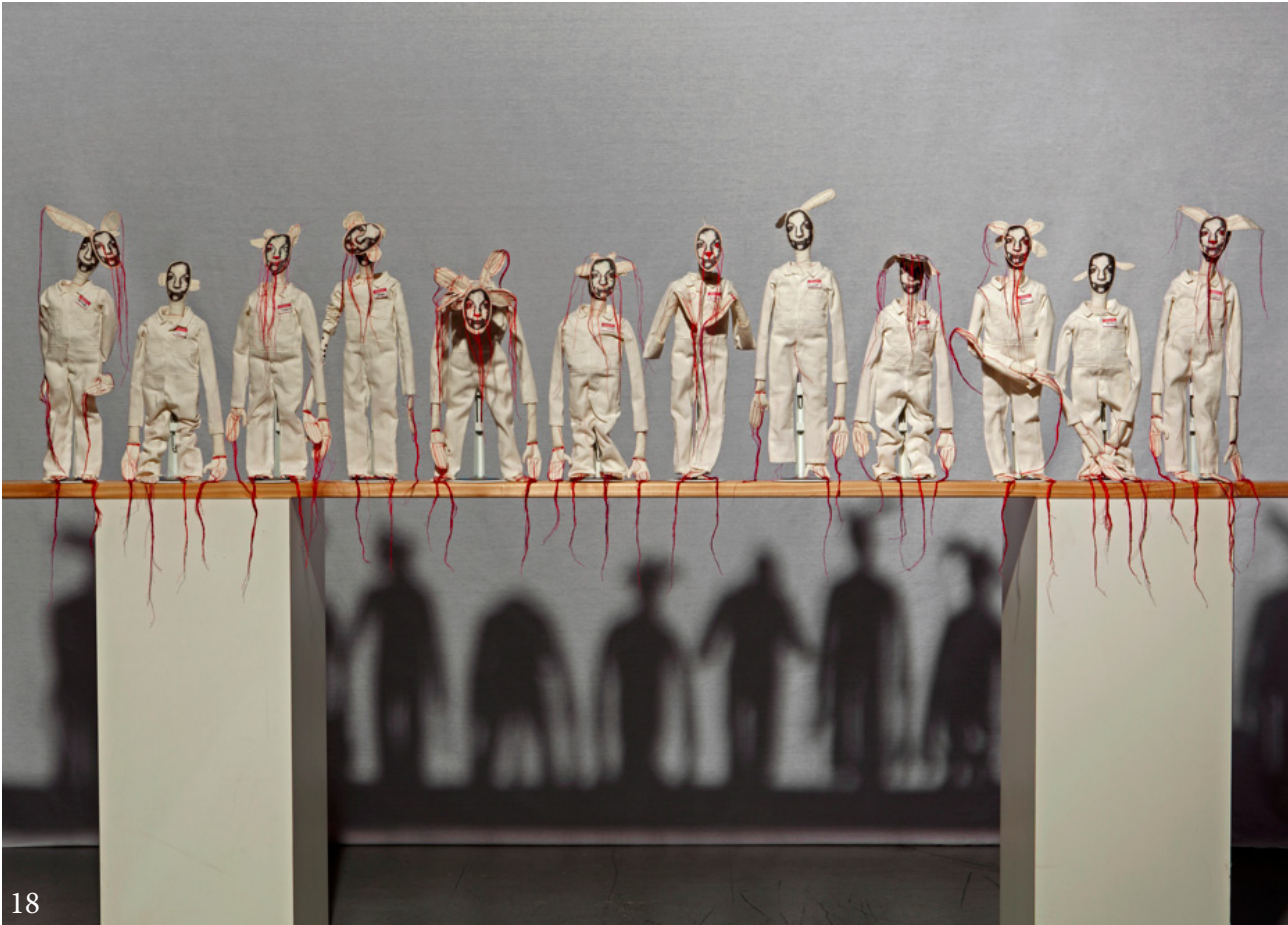
Kuvat kuitenkin kertovat enemmän kuin tuhat sanaa, joten kuvakollaasit tästä taiteen lajista avaavat sitä mielestäni paremmin.

Kuviot 10-12: Rowan Mersh. Teokset: Fabric Sculpture (Untitled), Fabric Sculpture Series 2, Untitled (Fabric Sculpture).

Kuviot 13-15: Pauliina Turakka Purhonen. Teokset: Mother and child, Groke (MÖRKÖ), Mies ja emakko.

Kuviot 16-18: Jody MacDonald. Teokset: Will The Real Slim Shady Please Stand Up?, May Fly, People In My Neighbourhood.

19

20

Kuviot 19-20: Jody MacDonald. Love Makes You Do Strange Things, All (The Winner Takes It).

5.2 Tarinat taiteen takana

Lähdin tutkimaan tarinoita taiteen takana, sillä oman taustani sekä taideteosten tarkoituksen kertominen kirjallisesti on itselleni suhteellisen tuntematon ja haastava aihe. Tässä luvussa tarkastelen omien kokemusten kautta kahden taiteilijan töitä katsojana, sekä pohdin miten ja miksi kiinnostuin juuri näiden taiteilijoiden tarinasta, taustoista sekä taideteoksista. Kappaleen tarkoituksena on lämmitellä sekä herättää itseni siihen mitä ja miten kertoa omista teoksistani.

Se, mikä näitä taideteoksia yhdistää minuun, on että tutustuin niihin Tarton opiskelijavaihdon aikana ja ne ovat minulle ensi havahtuminen nykytekstiilitaiteeseen. Kun näin taiteilijan Benji Whalenin taidesarja tatuoiduista käsistä, tajuntani räjähti. En voinut uskoa, että tatuointikuvat olivat vapaakonekirjontatekniikalla valmistettuja. Luulin niitä aluksi painokangastekniikalla tehdyiksi kuviksi, niin taidokkaasti ne oli mielestäni tehty. Tässä taidesarjassa Whalen yhdistää mielestäni taitavasti kaksi tekstiilitaiteen muotoa vapaan konekirjontatekniikan ja tekstiiliveistostaiteen, sekä kovan aiheen pehmeään materiaaliin.

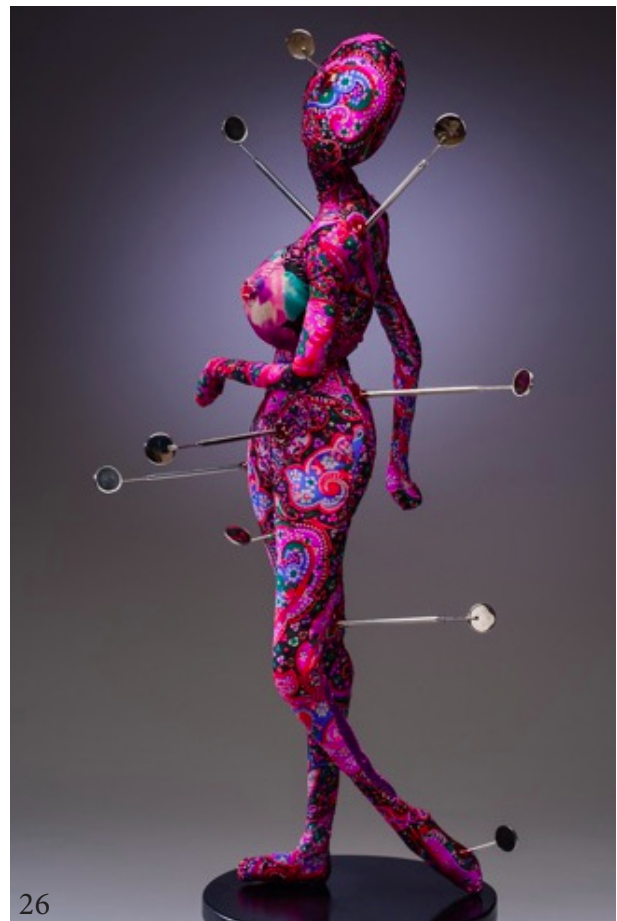
Kuviot 21-24: Benji Whalen. Teokset: Man of Sorrows, Resistance is Useless, Ride the Tiger, Peckerwood.

Taide on aina ollut merkittävässä osassa Whalenin elämää. Hänen isänsä on taidemaalari, äiti nukketeatteritaiteilija ja isoäiti oli pianisti. (Parantela 2008.) Hän suoritti taidemaalari maisterintutkinnon vuonna 1997, mutta kiinnostus kirjontaa kohtaan syntyi erään vierailun aikana isöäidin luona. Tämän vierailun aikana Whalen huomasi, että suurinosa hänen isoäitinsä sisustustekstiileistä oli taidokkaasti koristeltuja kirjontatöitä. Whalen pyysi äitiään opettamaan hänelle kirjonnän alkeet ja on tämän jälkeen jatkanut kankaalle kirjontaa, valmistanut tekstiili-installaatioita sekä tämän lisäksi jatkanut öljyvärimaalausta. (Quinn 2008, 26-32.)

Taiteilija Benji Whalenin teosten jälkeen tutustuin lukuisiin tekstiiliveistostaidetta tekeviin taiteilijoihin ja kiinnostuin erityisesti taiteilija Melissa Ichiujin teoksista. Ichiuji kuvastaa töissään omaa tanssijan ja näyttelijän ammattitaustastaansa. Hän asettelee teokset asetelmiin, jotka kuvastavat krooppaan kohdistuvaa fyysistä sekä henkistä kipua, jotka ovat tanssijan ammatin tuomia vaivoja. Ichiuji ottaa myös töillään kantaa nyky-yhteiskunnan kauneusihanteisiin, eli nuoruuden kauneuden ihannointiin ja tavoitteluun. (Quinn 2008, 26-32.)

25

26

Kuviot 25-26: Melissa Ichiuji. Teokset: Chorus Girl, Venus Envy #1.

Kuviot 27-28: Melissa Ichiuji. Teokset: So it Goes, Head Up.

Pidän siitä kuinka Ichiujin taideteissä näkyy käsintehtyyn jälki. Hän myös yhdistelee ihailuttavan rohkeasti ja ennakkoluulottomasti eri tekstiilimateriaaleja sekä värejä. Muistan kuinka näin Ichiujin teokset ensimmäistä kertaa. Taiteilijan tekstiilinuken olivat mielestäni mystisiä ja jollakin tavalla jännittäviä, ja mietinkin Tartossa opiskelijavaihdon aikana että minäkin haluan koittaa onnistuuko itseltäni kolmiulotteisen tekstiilinuken tekeminen. Nämä olivat osittain lähtökohdat siihen, miksi lähdin valmistamaan tekstiilinuukketeosta “Playing in cellar without my cellar sniffing friend”.

Oman tekstiilinuukketeoksen valmistaminen oli erikoinen ja jollakin tavalla erilainen kokemus verrattuna muihin töihin joita oli siihen saakka tehnyt. Prosessi kesti kuukausia, lähinnä siksi että opiskelin muita kursseja samaan aikaan. Huomasin, että pitkä prosessi teki työstä ja työskentelystä erilaisen, työtä teki ja tarkkaili pitkän ajanjakson takia erilailla. Kiintymys työhön syntyi omituisella tavalla. Mittasuhteiltaan luonnollisen kokoinen nukke heräsi kokoajan enemmän ihmisen kaltaiseksi kolmiulotteiseksi työksi joka ilmensi sen hetkisiä tunteitani. Kommentit teoksesta olivat mielenkiintoisia, se jakoi mielipiteet. Jotkut pitivät työstä todella paljon, osa ei lainkaan. Työstä sanottiin, että se oli jollakin tavalla häiriintynyt. Mielestäni palaute teoksesta oli paras mahdollinen.

6 Teoksen lähtökohdat

Tässä luvussa pistän paperille ylös prosessin alkuvaiheet, aiheet ja juonenkäännteet, mutta kerron myös tekstiilitaiteideteoksista joita tutkin opinnäytetyön aikana.

6.1 Prosessin alkuvaiheet

Tiesin jo hyvissä ajoin opinnäytetyönprosessin alussa sen toiminnallisen osan eli taidetyön lähtökohdat, kuten jo kappaleessa kolme kuvasin. Halusin valmistaa tekstiiliveistostaidetyön, jossa pystyn hyödyntämään kaavoitus- sekä ompelijan taitojani. Asiat jotka nousivat heti alusta saakka pinnalle olivat työ koko, työtila, työskentelykoneet sekä -laitteet ja taidetyön esittelypaikka. Alkuun visioin tekeväni jättimäisen tekstiili-installaatiopään johon liittyy ääniakustiikka. Seuraava taideteos jonka on valmistanut taiteilija Magdalena Abakanowicz edustaa kokoluokkaa jota ajattelin teokselleni.

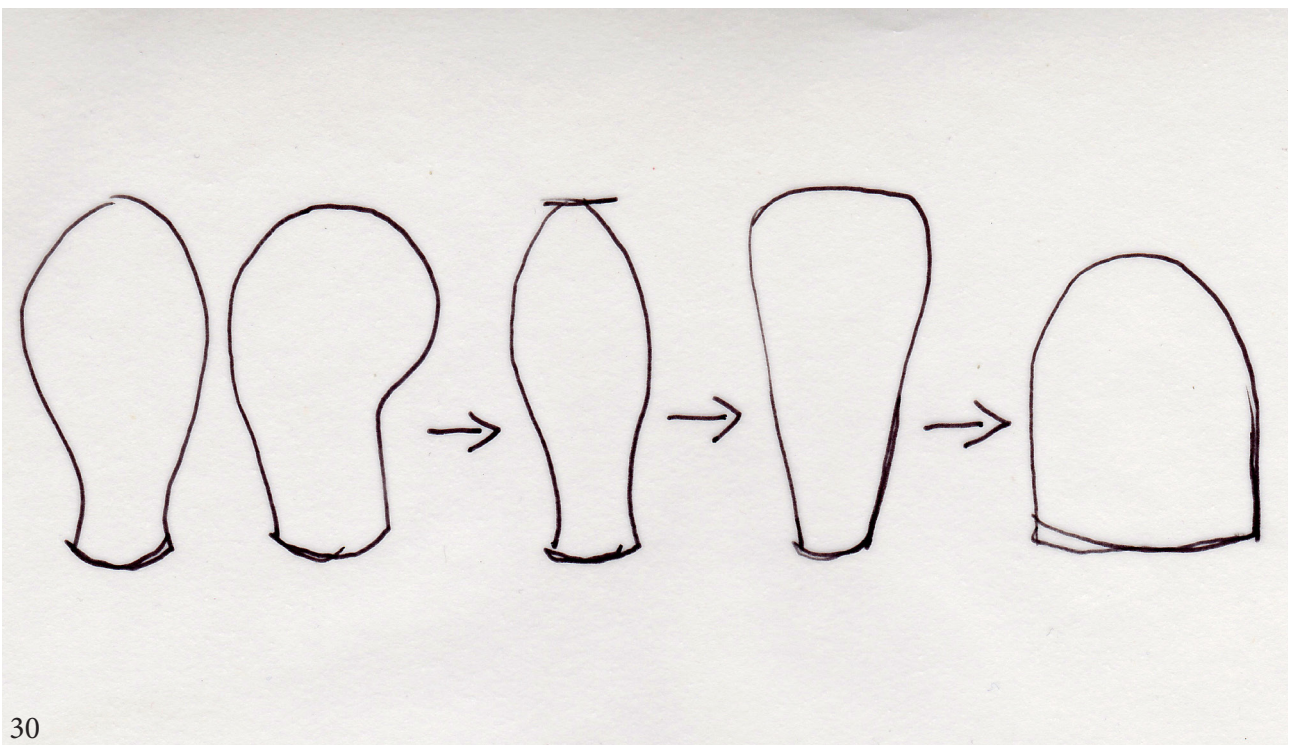

Kuvio 29: Magdalena Abakanowicz. Teos: Heads.

Palasin kuitenkin hyvin nopesti oman teokseni koon suhteen maanpinnalle. Ymmärsin, että työhuoneen, rahoituksen ja ennen kaikkea säilytyspaikan ja näyttelytilan löytäminen teokselle olisi haastavaa. Päätin siis että keskityn suhteellisen pienikokoisten töiden tekoon. Ajatus tekstiilipäistä kuitenkin säilyi ja ideaksi nousi hattutukki-aiheiset päätäideteokset pään realistisessa koossa.

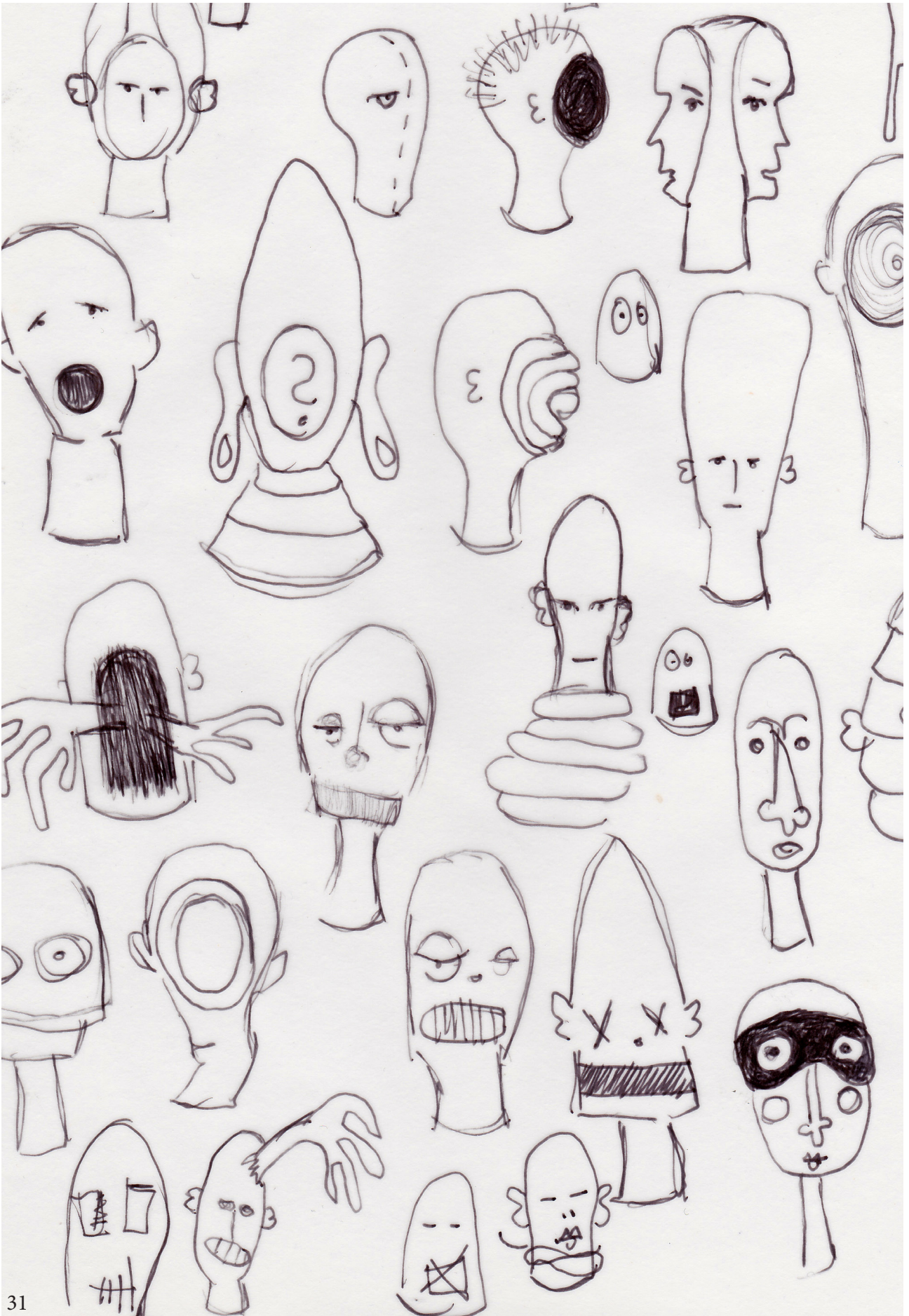
Lähdin ensin miettimään projektin materiaalivalintoja jotka pohjasin Tarton opiskelijavaihdon aikana opittuun teoriaan, joka kuuluu: “Tekstiilit ovat meille kuin toinen iho, olemme niiden kanssa kosketuksissa päivittäin syntymästä saakka. Tekstiilit suojaavat meitä esimerkiksi ilmastolta, mutta myös peittävät vartalomme näin antaen meille suojaa sekä yksityisyyttä”.

Materiaalit, joita päätin työstää olivat ihoa muistuttavat materiaalit: nahka sekä sukkahousut ja materiaalit jotka suojaavat kylmyydeltä, muun muassa villa. Tein aluksi luonnoksia teosten muodosta ja mietin teenkö jokaisen teoksen kaavan erilaiseksi vai käytätkö samaa pohjaa kaikkiin töihin. Tämän jälkeen luonnostelin alustaviakuvia ja ideoita töistä. Teosten muun ajatuksen ja merkityksen liitin esimerkiksi tunteisiin jotka näkyvät ihmisen kasvoilla ja tavasta suojautua esimerkiksi länsimaisessa kulttuurissa vanhenimista vastaan.

30

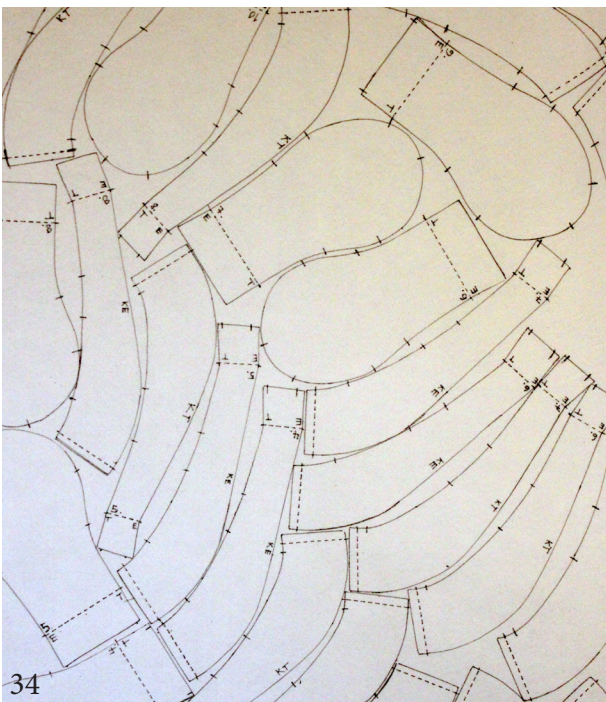
Kuvio 30: Teoksen muoto.

31

Kuvio 31: Alustavat luonnokset.

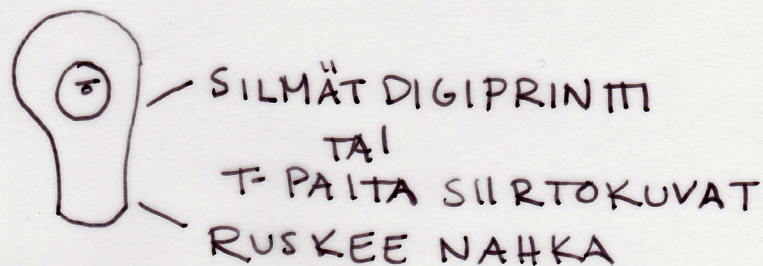
Luonnosten tuloksena oli satoja kasvojen ilmeitä sekä tunteita joita ne voivat heijastaa. Päätin kuitenkin aloitin hattutukkien kaavoitusprosessista vaikka en ollut täysin varma valmistuvista töistä, ideoita oli mielestäni kuitenkin tarpeeksi tässä vaiheessa. Kaavoitus meni ihan kivasti pienestä alkukankeudesta ylipäästyäni. Kaavoitusmuotona käytin kaavojen muotoilua hattutukin päällä. Kaavojen muotoilusta, ja mitä se on, lisää luvussa Uusi alku (sivu 30).

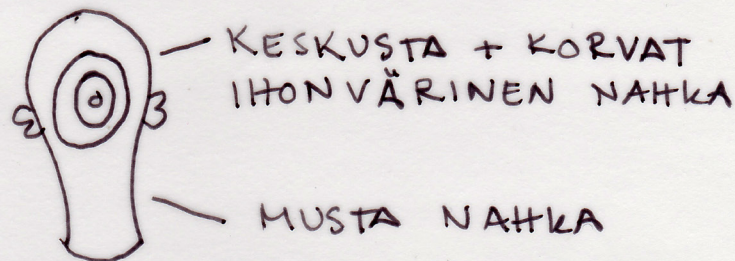
Kuviot 32-35: Hattutukki kaavoitus- ja valmistusprosessi.

Ajatuksiksi nousi pikkuhiljaa nahasta valmistetut nahkanaamiot. Pidän hieman etovana ajatuksena sitä, että kuolleen eläimen nahka on ihmisen paljasta ihoa vasten. Ikään kuin kuolleen olennon nahka omaa paljasta nahkaa vasten. Ajatuksena oli taideteossarja sadoista hattutukkipäistä sekä eri materiaaleista ja ihmisen ilmeistä, joiden valmistamista jatkan ajan kanssa opinnäytetyöprosessin jälkeen. Rajasin ja luonnostelin ensimmäiset nahkanaamari ideat, sillä ajatuksia oli vielä tässä vaiheessa liikaa.

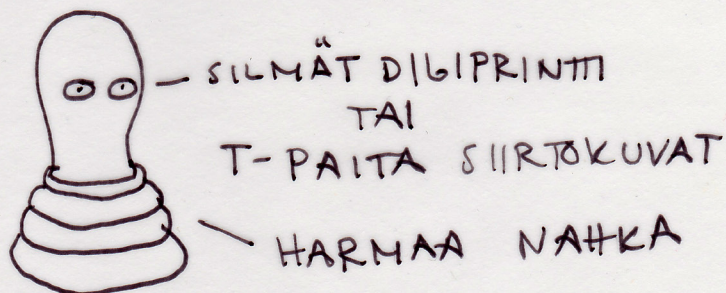
1. SIVUSTA KATSOJA

2. LIHAPÄÄ

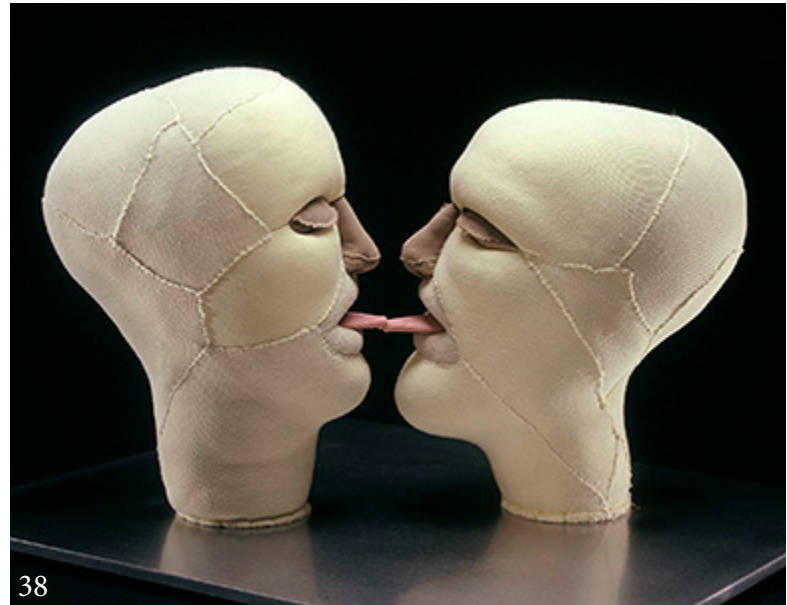

3. MATOMIES

6.2 Taideteosten ja materiaalien taustatutkimus

Kun omat visiot ja lähtökohdat olivat suhteellisen selkeät työni osalta, minua alkoi kiinnostaa onko joku taiteilija valmistanut vastaavanlaisia teoksia kun itse olin suunnitellut. Löysin vastaavanlaisia töitä joita olin itse ajatellut. Löytämäni Louise Bourgeoisin veistokset tekivät minuun suuren vaikutuksen.

Kuviot 37-39: Louise Bourgeois. Teokset: Untitled, Together, Cinq. Kuvio 40: Louise Bourgeois in 2009. Valokuva Alex Van Gelder.

Sukkahousumateriaalista valmistettut teokset ja se materiaalina alkoi kiinnostaa minua entistä enemmän prosessin aikana. Mielenkiintoista on se, että suurin osa tästä materiaalista valmistetuissa teoksissa heijastuu mielestäni jollain tavalla seksuaalisuus tai ihon sekä lihan inhorealistenten kuva.

41

42

43

Kuviot 41-43: Reva Castillenti. Teokset: I'm Not Sure If He Lived, They Could Never Be Separated, Contingent.

44

45

46

Kuviot 44-46: Rebecca D. Harris. Teokset: Life Sucks, Untitled (two plugs), Untitled (stop tap).

Kuviot 47-50: Sarah Lucas. Teokset: Lounger 1, NUD CYCLADIC 14, Feeding Post 1, Bunny Gets Snookered (5).

51

52

Kuviot 51-52: Melissa Ichiuji. Teokset: School Girl, Caught.

6.3 Koneet sekä laitteet brakaavat ja niin minäkin

Se, mitä tapahtui seuraavaksi omassa prosessissa olivat koneet ja laitteet, jotka systemaattisesti hajosivat tai eivät toimineet. Ompelukoneeni eivät suostuneet yhteistyöhön nahan ompelun suhteen, ompelujälki oli todella rumaa. Ompeleen pistonpituus oli liian tiheä ja siihen syntyi hyppytikkejä. Hyppytikeillä tarkoitan sitä, että ompelusaumoja ommellessa ala- ja ylälanka eivät sitoudu keskenään ja saumaan jää ompeluakkoja eli reikiä. Yleensä huono tikki johtuu langankiristyksestä joka on joko liian kireä tai löysä, väärän kokoisesta tai rikkinäisestä ompeluneulasta tai väärän paksuisesta ompelulangasta. Itse jouduin ostamaan ompelukoneen nahkaneulan ja käyttämään tukikangasta nahan nurjalla puolella. Tukikangas auttoi nahan ompelussa ja lopulta sain suhteellisen hyvää ompelutulosta, tosin hieman epävakaata sellaista. Nahan ompelu on muutenkin suhteellisen tarkkaa ja teknistä verattuna vaikka villan ompeluun, hyvä ompelukone on tietysti avainasemassa siinä. Ompelusaumoja ei voi purkaa, sillä tikkauksen jäljet jäävät nahkaan. Materiaalina se on myös anteeksianatamaton, ompelumutkat ja heitot näkyvät herkästi materiaalista. Kun olin saanut ompelusäädöt kohdilleen, seuraavaksi ompelukoneen jalkapolkimeen tuli sähkökosketusvirhe, jonka korjausprosessi oli vuorossa seuraavaksi.

53

Kuvio 53: Koneet ja laitteet "Epävakaava Eva".

Kaikista vastoin käymisestä huolimatta olin päättäväinen siitä, että pistän koneet ja laitteet toimimaan, sillä visioni nahan käytöstä materiaalina oli hyvin vahva. Työlle myös syntyi lempinimi “nahkanaamari”. Lähdin opiskelemaan nahan ompelua käsin. Nahan käsinompeluun kuuluu lukuisia määriä työkaluja, josta minulla ei ollut mitään käsitystä ennalta. Tein jotain pikaisia kokeiluita käsinharsinnassa, mutta näistä kokeiluista ei tullut kovin mairittelevan näköisiä ja ymmärsin, että tämä tekniikka on minun tietämyksestäni ja tuntemuksestani liian kaukana. Prosessista oli syntynyt hyvin kaavamainen sekä tekninen ja tätä en lähtökohtaisesti toivonut. Seuraavaksi printteri hajosini ja koulun digiprintteri ei ollut toimintakunnossa.

Tuntui, että mikään asia ei edistynyt taidetyössäni ja kiersin kehää sekä jumppasin paikoillani. Pohtiessani mihin suuntaan lähtisin työtäni viemään, tuli mieleeni ajatus, ettei nahan välttämättä tervitse olla teknisen tarkasti ommeltua, vaan se voisi olla myös käsintehdyn näköistä. Jokin kuitenkin pidätteli minua ja turvauduin tiiviisti tekniseen suoritukseen ja kaavamaisuuteen. Aikaa oli kulunut kiitettävästi tässä vaiheessa ja ajatus nahkaisista hattutukkeista sekä vellovasta hattutukkimerestä alkoi horjumaan. Mietin, että hyvä, jos saan edes yhden teoksen tehtyä tällä menolla. Se, tuntui jollakin tavalla surkealta suoritukselta, ja päätin pitää tauon taidetyön tekemisestä ja aloittaa kirjoitusprosessin, josta lisää seuraavassa luvussa.

6.4 Takaisin aiheeseen valkoinen paperi

Aloitin jo aiheen valkoisen paperin kammosta kappaleessa kolme, mutta palaan takaisin tähän aiheeseen sillä se muutti, tai oikeastaan ehkä pelasti koko oppinäytetyöni.

Elokuvan runousoppia: käsikirjoittamisen syventävät tiedot on kustannusyhtiö Liken vuonna 2007 julkaisema elokuvien käsikirjoittamisen oppikirja. Tässä oppaassa käsitellään myös niin ihanan tuttua aihetta eli valkoisen paperin kammoa. Lohdutuksen sanana tästä oppaasta löysin, että lähes jokainen kirjoittaja joskus elämänsä aikana kohtaa valkoisen paperin kammon ja siitä selviäminen vaatii tahdonvoimaa sekä istumalihaksia. Kirjoittaa kannattaa vaikkapa päivittäin tietyn ajan verran, vaikka lopputulos olisikin roskaa. (Vacklin, Rosenvall & Nikkinen 2007, 372.) Kyllä, pystyn samaistumaan edellä referoituihin lauseisiin.

Koitin aluksi kirjoittaa mahdollisimman oikeaoppista ja kirjoitusvirheetöntä tekstiä, valmista tekstiä yhdellä istumalla. Ystäväni kuitenkin sanoi minulle: “Kirjoittaminen on prosessi, valmista ei saa heti tekemällä”. Jumituin kuitenkin todella pitkäksi aikaa kirjoittamisen kanssa paikoilleen, olin kuin peura ajovaloissa kammosta sokeuteuneena. En tahtonut löytää sitä kuuluisaa punaista lankaa kirjallisen osuuden ja taidetyöni välillä. En kuitenkaan osannut yhdistää sitä, mikä kirjoittamisessani oli vialla. Uskon, että olin liian syvällä omassa projektissani, enkä nähnyt puuta pidemmälle.

Onnekseni sattumalta törmäsin edesmenneen kirjailijan Charles Bukowskin mietelauseeseen: “writing about a writer’s block is better than not writing at all” (Quotes About Writers Block 2015). Tästä mietelauseesta koko opinnäytetyöni otti tuulta purjeisiin ja pystyin vihdoon huokaisemaan helpotuksesta. Olin löytänyt diagnoosin omaan kirjoittamisen vaikeuteeni ja yllättäen sitä tekstiäkin alkoi syntyään.

6.5 Hengähdystauko opinnäytetyöstä

Tämän luvun kirjallisen tulkinnan pohjana toimivat vapaamuotoisemmat päiväkirjamerkinnot, joita jo luvussa kolme avasin.

Yksi luovuuden edellytys on vapaus tutkia ja havainnoida (Vacklin, Rosenvall & Nikkinen 2007, 372).

“Noin viisi viikkoa opinnäytetyön palauttamiseen. 15.3.2015 klo 19.00.

Kirjoitusprosessin koneet ovat vihdoon lähteneyt käyntiin. Päätin tänään että nyt on hyvä hetki pitää lyhyt loma koko opinnäytetyöstä. Olen koittanut oppia tekemistäni ylilyönneistä ja virheistä. Raahasin itseni tänään ulkoilmaan neljän seinän sisältä. Kolme viikkoa kestänyt flunssa on viimein ohi. Tänään nautin keväästä ja aurigosta. Unohdin aikataulut ja opinnäytetyön. Päätin, että heitän kalenterit metaforisesti roskeen.”

Pidin siis ansaitun loman opinnäytetyöstä juuri noihin päiväkirjamerkinnot aikoihin. Tein kaikenlaisia muita taideprojekteja ystäväni kanssa, muun muassa kuvasin valokuvasarjoja ja videokuvaan lyhytelokuvan pätkän. Huomasin, että hetkeksi toisiin taideprojekteihin irtaantuminen ja keskittyminen auttoivat minua niin kirjoitusprosessin kuin itse oman taideprojektini kanssa.

“31.3.2015 klo 04.26. Lähes päivälleen ja tunnilleen kolme viikkoa opinnäytetyön paluttamiseen.

Hikoilen ja puserran taas unettomaksi muuttuvassa yössä kirjallista osuuttani mahdollisimman valmiiksi kielenohjausta varten. Tuntuu kuitenkin, että jokin on nyt toisin. Ajatukseni eivät ole enää niin epätoivoiset kirjoittamisen suhteen, vaan optimistisen toiveikkaat.

Ajatukseni palaavat hetkeen, kun noin kolme viikoa sitten kohtasin valkoisen paperin. Pystyin silloin niin tunteella samaistumaan Charles Bukowskin runoon 8 count. Muistan kuinka synkkänä tuijotin keittiöni ikkunasta pimeyteen ja koitin bongata lintuja. Yhtäkään lintua ei edellenkään näy keittiöni ikkunastani. Oikeastaan huomaan nyt, että enää ei kirjoittaminen kiroiluta. Väsytysoitto!”

Ajatukseni olivat alkaneet pyörimään entistä enemmän kirjoittamisen sekä sen vaikeuden ympärillä ja tämä heijastui vahvasti töihini. “Nahkanaamari”-teokset kuvastivat suoranaisesti kirjoittamisen tuskaa ja turhautumista prosessin hitaasta kulusta. Ne kuvastivat haluani piiloutua ja juosta karkuun sillä kirjoittaminen sai minut tuntemaan itseni superepävarmaksi sekä kiusautuneeksi. En enää tunnistanut itseäni teoksista, päätin että ehkä tässä tilanteessa olisi parempi lupaa ideasta ainakin väliaikaisesti ja jatkaa niiden tekemistä myöhemmin. Olen tähän saakka puhunut vain valkoisen paperin kammosta työni aiheena ja lähtökohtana, mutta kyllä työn taustalle liittyy muutakin kuin vain tämä yksi aihe.

7 Teos “Pinnan alla”

Tässä luvussa kerron teoksen “Pinnan alla” valmistusvaiheet materiaalivalinnoista valmiseen lopputulokseen.

7.1 Uusi alku

Kun luovuin ajatuksista käyttää materiaalina nahkaa sekä alkuperäisistä ideoista, myös mielikuvat alkuperäisestä “nahkanaamari”-taidetyöideasta katosivat taivaantuuliin. Jäljelle jäivät työn lähtökohdista idea käyttää materiaaleina sukkahousuja ja villaa. Teoksen alimmaisena kerroksena päätin käyttää samaa materiaalia kuin Tarton nuken rakentamiseen, eli pöytähuopaa, jota käytetään esimerkiksi pannulappujen sisällä suojaeroksena. Se on puuvillaviskoosikuitua joka on tikattu yhteen ompelusaumoilla. Tiesin entuudestaan materiaalin vahvuudet ja heikkoudet.

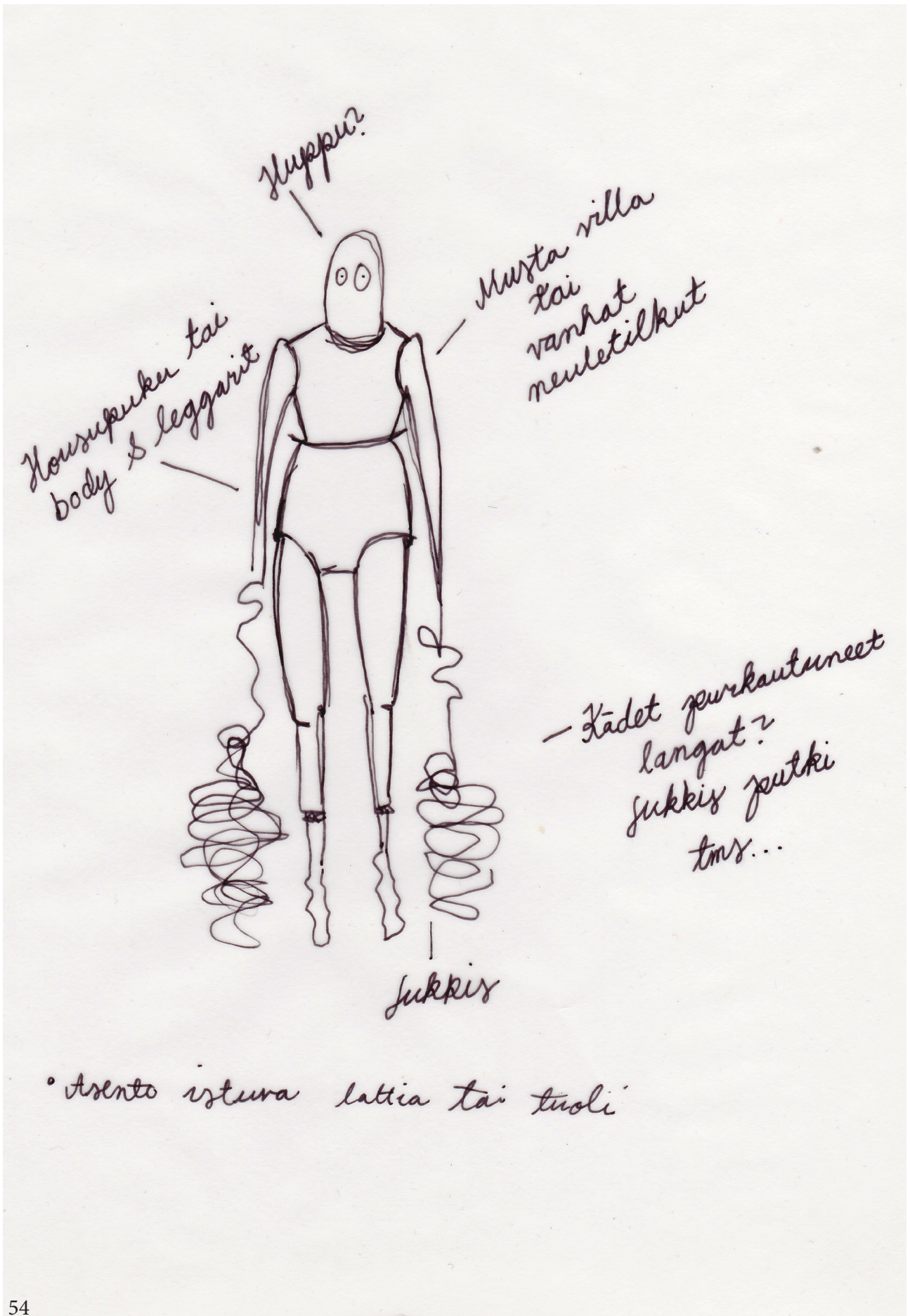
Sitä on helppo harsia käsin materiaalin pehmeiden ja kuitumaisuuden vuoksi, mutta kun materiaalia leikkaa kaavoihin tai osiin, ompelutikkaukset lähtevät purkautumaan ja jäljelle jää vain tekstiilikuitua joka hajoaa.

Tarton nukken kohdalla työstin materiaalia niin kuin se käyttäytyi, eli korjasin ja paikkasin repeymät, materiaali ikään kuin vei minua eikä toisin päin, joka oli osa tätä prosessia. Tällä kertaa lähdin kuitenkin tutkimaan miten estän materiaalin hajoamisen ja purkaantumisen. Huolittelin sik-sak-ompeleella reunat ja testasin tukikankaan toimivuutta materiaaliin. Pelkkä saumojen huolittelu toimi hyvin, tunsin helpotusta siitä, että vihdoinkin käytin materiaalia joka oli itselleni entuudestaan tuttu, mutta samaan aikaan pelkäsin, että lähden toistamaan Tarton nukkea liikaa saman materiaalin takia. Päätin että tämä kerros jää alimmaksi pintakerrokseksi ja peitän sen sukkahousuilla ja vaatteilla.

Teoksen työstöprosessi alkoi ylävartalon muotoilulla sovitusnuken päälle ja eteni vauhdilla alavartalon muotoiluun. Vaatteiden ja asusteiden muotoilu on sovitusnuken tai tuen päälle kankaan muotoilua. Protokankaasta tai varsinaisesta materiaalista muotoillaan halutunlainen kaavaa tai malli, jonka jälkeen se joko ommellaan suoraan valmiiksi tuotteeksi tai muutetaan vaatekaavaksi.

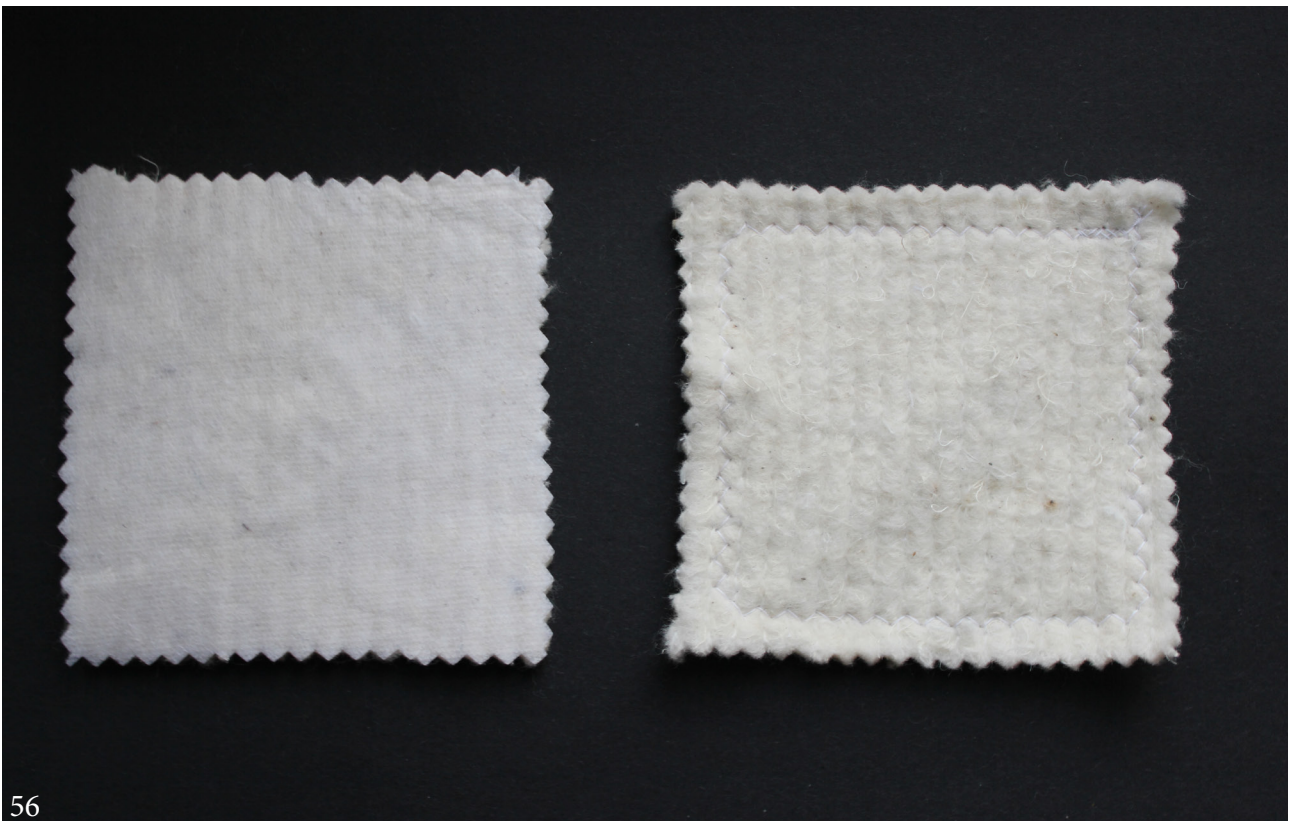
Ompelin pisimmät saumat ompelukoneella ja harsin käsin yksityiskohtia tai pieniä muutoksia kappaleisiin. Tässä vaiheessa kevättä oma rahatilanteeni alkoi olla todella heikko. Mietin että teen bodyn tai housupuvun teokselle neulomistani mallitilkusta. Testailin kuoseja yhteen, mutta mielestäni puvusta tuli liian sekava. Onneksi sain lahjoituksena kankaan pukuun. Vaateiden sovittaminen nukelle oli hieman erikoista ja välillä hankalaa sekä hidasta. Materiaalit kinnasivat keskenään ja sovituksen kanssa piti olla varovainen, jottei sukkahousumateriaali hajoa.

Muutaman puvun protokappaleen jälkeen tulin siihen johtopäätökseen, että teen housupuvun. Bodyssa nukke näytti liian alastomalta. Alkaessani valmistamaan housupukua huomasin, että vaalea suojavilla nukkasi mustaa pukukangasta todella pahasti, suunnitelmani ei ollut aluksi peittää koko nukkea sukkahousumateriaaleilla, mutta materiaalien yhdessä käyttäytyminen pakotti minut siihen. Housupuku on muotoiltu ja kaavoitettu nukken mittojen mukaan sille istuvaksi puvuksi. Seuraavilla sivuilla kuvia prosessin etenemisvaiheista ja materiaaleista.

Kuvio 55: Teokseen käytetty alin materiaali sekä sen purkautuminen kuiduksi.
Materiaalitiedot: BELL-verho/ pöytähuopa.
Koostumus: 76% puuvilla, 21% viskoosi, 3% polyamidi

Kuvio 56: Materiaalin testaus/purkautumisen esto: tukikangas ja sik-sak-ommel.

Kuviot 57-59: Teoksen valmistusprosessi.

Kuviot 60-62: Teoksen valmistusprosessi.

Kuviot 63-66: Teoksen valmistusprosessi. Kuvit 66-67: Pään mittasuhteiden testaus.

Viimeinen vaihe teoksen valmistamisessa oli pään teko. Koitin alkuperäistä hattutukkipäätä teokselle, mutta minua häiritsi pään liian “todelliset” mittasuhteet. Teos näytti liikaa vain sovitusnukelta. Naama ideoita oli edelleen aivan loppuun saakka kolme, jotka olivat: Pää on ammottava musta aukko johon kaikki tieto jumittuu ja mitään ei tule ulos, valtava lihakasa pää ja mittasuhteilta pieni surullinen pää. Tein muutamia testauksia pään koosta ja eri versioita sen malleista, muun muassa lihapään sukkahousta, joka ei mielestäni toiminut yhtään. “Letkukädet” ovat vartalon mittasuhteisiin nähden epärealistiset kun taas jalat sekä vartalo realistista kokoluokkaa. Pää kaipasi mielestäni sopivaa balanssia näiden kahden välillä. Rakensin teoksen lopullisen pään polvisukasta. Seuraava kuva on testaus naaman ilmeistä ja silmistä, jotka muutin vielä teokseen.

Kuviot 67: Pään ja silmien testaus.

7.2 Valmis teos

Kuviot 68-69: Teoksen yksityiskohtia.

70

Kuvio 70: Valmis teos.

8 Loppupohdinta

Olen puhunut opinnäytetyössäni paljon valkoisen paperin kammosta ja se on yksi tärkeimmistä aiheista opinnäytetyöni osalta. En osaa sanoa varmasti onko minua todellisuudessa vaivannut valkoisen paperin kammo vai lukihäiriöni, luulen että kirjoittamisen osalta se on kumpaakin, sillä normaalisti kirjoittaminen ei ole minulle näin vaikeaa. Toisaalta aihe valkoisen paperin kammo antoi teokseni aiheelle pohjan ja lähtökohdan, joten koen että se on yksi tärkeimmistä aiheista opinnäytetyössäni. En halunnut missään vaiheessa kirjoitusprosessin aikana juuttua tai takertua lukihäiriöni, sillä uskon, että se olisi entisestään vaikeuttanut kirjoittamistani.

Toki teokseni tarkoituksen taustalle liittyy muutakin kuin vain valkoisen paperin kammo. Työni kertoo surusta, pelosta, menettämisen pelosta, voimattomuudesta ja elämän arvaamattomuudesta.

Entä näyttely tai tapahtuma johon olisin halunnut saada teokseni? Löysin sopivan tapahtuman johon hakea, mutta työni valmistuminen myöhästyi tämän tapahtuman hausta viikolla. Tein päätöksen olla hakematta mukaan tapahtumaan muutamaa päivää ennen määräaikaa, koska halusin tehdä työn loppuun rauhassa. Huomasin myös viimeisten viikkojen aikana, että näyttelyllä ei varsinaisesti edes ole väliä itselleni tällä hetkellä. Kerkeän hakea työn näyttelypaikkaa myöhemminkin. Toisaalta realistinen tavoite ja työn tilaan sommittelu auttoi teoksen kokonaisuuden ja koon hahmottamisessa. Oman kirjallisen ilmaisun parantumisesta tai löytämisestä en ole varma mitä sanoa. Olen tehnyt kovan kuukausien uurastuksen kirjoittamisen suhteen ja omasta mielestäni olen päässyt pitkälle jos mietin niitä lähtökohtia mistä kirjoitusprosessi sai alkunsa. En halunnut kertoa itsestäni tai töitteni tarkoituksesta kirjallisesti mitään ja olen kuitenkin edes saanut jotain paperille ylös.

Vaikka alkuun oli mutkia matkassa, lopullisen teoksen valmistuminen oli kivuton ja nopea prosessi josta nautin. Eikä alkuperäiset “nahkanaamiotkaan” menneet hukkaan, sillä olen käyttänyt niiden pohjia jo eräässä toisessa projektissa. Ennen kaikkea kaikista prosesseista oppii olivat ne millaisia tahansa helppoja tai vaikeita. Olen kuitenkin kaiken kaikkiaan tyytyväinen siihen mitä olen saanut aikaiseksi.

Kuvalähteet

Kuvio 6: Simone Pheulpin. Teos: Croissance (yksityiskohta teoksesta).

<http://spheulpin.free.fr/18.html> (katsottu 2.4.2015).

Kuvio 7: Melissa Ichiuji. Teos: Pleasure Seeker.

<http://www.melissaichiuji.com/sculpture> (katsottu 2.4.2015).

Kuvio 8: Nick Cave. Teos: Soundsuit.

<http://nickcaveart.com/Main/Intro.html> (katsottu 21.4.2015).

Kuvio 9: Nick Cave. Teos: Soundsuit.

<http://www.jackshainman.com/artists/nick-cave/> (katsottu 21.4.2015).

Kuvio 10: Rowan Mersh. Teos: Fabric Sculpture (Untitled).

<http://www.rowanmersh.com/gallery-category/2010/#fabric-sculpture-untitled-3>
(katsottu 21.4.2015).

Kuvio 11: Rowan Mersh. Teos: Fabric Sculpture Series 2.

<http://www.rowanmersh.com/gallery-category/2007/> (katsottu 21.4.2015).

Kuvio 12: Rowan Mersh. Teos: Untitled (Fabric Sculpture).

<http://www.rowanmersh.com/gallery-category/2007/#fabric-sculpture-untitled>
(katsottu 21.4.2015).

Kuvio 13: Pauliina Turakka Purhonen. Teos: Mother and child.

http://www.littleconstellation.org/artista_eng.php?idartista=81&idm=439
(katsottu 2.4.2015).

Kuvio 14: Pauliina Turakka Purhonen. Teos: Groke (MÖRKÖ)

http://www.littleconstellation.org/artista_eng.php?idartista=81&idm=440
(katsottu 2.4.2015).

Kuvio 15: Pauliina Turakka Purhonen. Teos: Mies ja emakko.

<http://artgoeskapakka.fi/event/pauliina-turakka-purhonen> (katsottu 2.4.2015).

Kuvio 16: Jody MacDonald. Teos: Will The Real Slim Shady Please Stand Up?.
<http://www.jodymacdonald.ca/portfolio/will-the-real-slim-shady-please-stand-up/>
(katsottu 2.4.2015).

Kuvio 17: Jody MacDonald. Teos: May Fly.
<http://www.jodymacdonald.ca/portfolio/may-fly/> (katsottu 2.4.2015).

Kuvio 18: Jody MacDonald. Teos: People In My Neighbourhood.
<http://www.jodymacdonald.ca/portfolio/people-in-my-neighbourhood/>
(katsottu 2.4.2015).

Kuvio 19: Jody MacDonald. Teos: Love Makes You Do Strange Things.
<http://www.jodymacdonald.ca/portfolio/love-makes-you-do-strange-things/>
(katsottu 2.4.2015).

Kuvio 20: Jody MacDonald. All (The Winner Takes It).
<http://www.jodymacdonald.ca/portfolio/all-the-winner-takes-it/> (katsottu 2.4.2015).

Kuvio 21: Benji Whalen. Teos: Man of Sorrows.
<http://benjiwhalen.com/ManofSorrowspage.htm> (katsottu 2.4.2015).

Kuvio 22: Benji Whalen. Teos: Resistance is Useless.
<http://benjiwhalen.com/ResistanceisUselesspage.htm> (katsottu 2.4.2015).

Kuvio 23: Benji Whalen. Teos: Ride the Tiger.
<http://benjiwhalen.com/RidetheTigerpage.htm> (katsottu 2.4.2015).

Kuvio 24: Benji Whalen. Teos: Peckerwood.
<http://benjiwhalen.com/Peckerwoodpage.htm> (katsottu 2.4.2015).

Kuvio 25: Melissa Ichiuji. Teos: Chorus Girl.
<http://www.melissaichiuji.com/sculpture> (katsottu 2.4.2015).

Kuvio 26: Melissa Ichiuji. Teos: Venus Envy #1.
<http://www.melissaichiuji.com/sculpture> (katsottu 2.4.2015).

Kuvio 27: Melissa Ichiuji. Teos: So it Goes.

<http://www.melissaichiuji.com/sculpture> (katsottu 2.4.2015).

Kuvio 28: Melissa Ichiuji. Teos: Head Up.

<http://www.melissaichiuji.com/sculpture> (katsottu 2.4.2015).

Kuvio 29: Magdalena Abakanowicz. Teos: Heads.

<http://www.abakanowicz.art.pl/heads/Schisoid-Head-MA.php.html> (katsottu 3.4.2015).

Kuvio 33: Valokuva Kalle Jarva.

Kuvio 37: Louise Bourgeois Teos: Untitled.

<http://www.xavierhufkens.com/artists/louise-bourgeois> (katsottu 3.4.2015).

Kuvio 38: Louise Bourgeois. Teos: Together.

<http://www.modernamuseet.se/en/Stockholm/Exhibitions/2015/Louise-Bourgeois/>
(katsottu 3.4.2015).

Kuvio 39: Louise Bourgeois. Teos: Cinq.

<http://www.heimread.com/news/louise-bourgeois-i-have-been-to-hell-and-back>
(katsottu 3.4.2015).

Kuvio 40: Louise Bourgeois in 2009. Valokuva Alex Van Gelder.

<https://www.tumblr.com/search/alex-van-gelder> (katsottu 3.4.2015).

Kuvio 41: Reva Castillenti. Teos: I'm Not Sure If He Lived.

<http://revacastillenti.com/I-m-Not-Sure-If-He-Lived> (katsottu 21.4.2015).

Kuvio 42: Reva Castillenti. Teos: They Could Never Be Separated.

<http://revacastillenti.com/They-Could-Never-Be-Separated> (katsottu 21.4.2015).

Kuvio 43: Reva Castillenti. Teos: Contingent.

<http://revacastillenti.com/Contingent> (katsottu 21.4.2015).

Kuvio 44: Rebecca D. Harris. Teos: Life Sucks.

[http://www.rebecca-harris.com/#!Life Sucks/zoom/c1ack/imagegpa](http://www.rebecca-harris.com/#!Life+Sucks/zoom/c1ack/imagegpa)
(katsottu 20.4.2015).

Kuvio 45: Rebecca D. Harris. Teos: Untitled (two plugs).

[http://www.rebecca-harris.com/#!Untitled \(two plugs\)/zoom/c1hca/image1w4o](http://www.rebecca-harris.com/#!Untitled+(two+plugs)/zoom/c1hca/image1w4o)
(katsottu:20.4.2015).

Kuvio 46: Rebecca D. Harris. Teos: Untitled (stop tap).

[http://www.rebecca-harris.com/#!Untitled \(stop tap\)/zoom/c23sg/image23d7](http://www.rebecca-harris.com/#!Untitled+(stop+tap)/zoom/c23sg/image23d7)
(katsottu 20.4.2015).

Kuvio 47: Sarah Lucas. Teos: Lounger 1.

<http://www.gladstonegallery.com/artist/sarah-lucas/work/fullscreen#&panel1-12>
(katsottu 20.4.2015).

Kuvio 48: Sarah Lucas. Teos: NUD CYCLADIC 14.

<http://www.gladstonegallery.com/artist/sarah-lucas/work/fullscreen#&panel1-1>
(katsottu 20.4.2015).

Kuvio 49: Sarah Lucas. Teos: Feeding Post 1.

<http://www.gladstonegallery.com/artist/sarah-lucas/work/fullscreen#&panel1-2>
(katsottu 20.4.2015).

Kuvio 50: Sarah Lucas. Teos: Bunny Gets Snookered (5).

<http://www.gladstonegallery.com/artist/sarah-lucas/work/fullscreen#&panel1-11>
(katsottu 20.4.2015).

Kuvio 51: Melissa Ichiuji. Teos: School Girl.

<http://www.melissaichiuji.com/sculpture> (katsottu 20.4.2015).

Kuvio 52: Melissa Ichiuji. Teos: Caught.

<http://www.melissaichiuji.com/sculpture> (katsottu 20.4.2015).

Kuvio 59: Valokuva Kalle Jarva.

Lähteet

Bukowski, Charles 1992. *The Last Night of the Earth Poems*. Santa Rosa, California: Black Sparrow Press.

Jack Shainman Gallery, 2006. NICK CAVE Soundsuits.
<http://www.jackshainman.com/exhibitions/past/2006/nick-cave/> (luettu 3.4.2015).

Kokkonen, Riitta 2013. Designmuseo juhlistaa 140-vuotista taivaltaan uudistuvalla perusnäyttelyllä ja vuoden mittaan avautuvilla lukuisilla erikoisnäyttelyillä! Visit helsinki blog. <http://blog.visithelsinki.fi/designmuseo-juhlistaa-140-vuotista-taivaltaan-uudistuvalla-perusnayttelylla-ja-vuoden-mittaan-avautuvilla-lukuisilla-erikoisnayttelyilla/> (luettu 31.3.2015).

Parantela, Claudio 2008. FOGGY GRIZZLY. Interview with Benji Whalen.
<http://foggygrizzly.blogspot.fi/2008/02/interview-with-benji-whalen.html>
(luettu 28.3.2015).

Quinn, Bradley 2008. Textiles at the cutting edges, 26-32. Monem, Nadine K. (toim.). CONTEMPORARY TEXTILES: THE FABRIC OF FINE ART. London: Black Dog Publishing Ltd.

Qoodreads, 2015. Quotes About Writers Block.
<http://www.goodreads.com/quotes/tag/writers-block> (luettu 2.3.2015).

Surreal innovative textile project, 2012. Surrealistisesta syksystä työntäyteiseen joulun.
<http://surreal.metropolia.fi/?p=509> (luettu 22.2.2015).

Vacklin, Anders & Rosenvall, Janne & Nikkinen, Are 2007. Elokuvan runousoppia: käsikirjoittamisen syventävät tiedot. Helsinki: Like.